

PO LOŇSKÉM REKORDNÍM ÚSPĚCHU OPĚT V ČISTÍRNĚ – s TANCEM a ZPĚVEM

V LOŇSKÉM ROCE byl náš koncert v Ekotechnickém museu - bývalé čistírně odpadních vod v Bubenči - bezkonkurenčně nejnavštěvovanější akcí celého cyklu. Ačkoliv jsme měli připraveno 300 míst, nestačilo to. Museli jsme vydávat vstupenky k stání, otevřeli jsme i malé pavlače v patře. Mnozí z těch, kdo koncert navštívili, na něj stále vzpomínají...

LETOS se koncert nese ve znamení hudby z pobaltských zemí, která se v poslední době hrává na těch nejprestižnějších světových pódii. Ke spolupráci se nám podařilo získat vynikající mladou českou choreografku Mirku Eliášovou, která pro Vás ztvární skladbu Voices (Hlasy). V úžasné Pärtově Berlínské mši vystoupí sbor Canti di Praga, jehož členové jsou vlastně "přerostlé děti" z koncertního oddělení Kühnova dětského sboru. I v případě nové, dlouho očekávané premiéry Michala Nejtka, bude na co se těšit.

Baltské hlasy / pondělí 22. září, Ekotechnické museum

Michal Nejtka premiéra
Raminta Šerkšnyte De Profundis
Peteris Vasks Voices
Arvo Pärt Berlínská mše
Miroslava Eliášová - choreografie, Canti di Praga, sbormistr Jan Krejčík

PS: i tentokrát chystáme prohlídky podzemních prostor čistírny

PPS: čistírna je překvapivě snadno dostupná - 3 minuty trvá například cesta autobusem z metra Hradčanská...

TĚŠÍME SE NA VÁS OPĚT PO PRÁZDNINÁCH!

PŘEJEME VÁM KRÁSNÉ LÉTO A SKVĚLE STRÁVENOU DOVOLENOU...

Váš,

Komorní orchestr BERG

Wagner se o roce 1870 jednou vyjádřil jako o nejšťastnějším roce jeho života. Po několika letech skandálů, jejichž zdrojem byl právě jeho vztah s Cosimou, našel konečně klid. Když se v roce 1863 potkali, byla Cosima totiž ženou Hanse von Bülowa, dirigenta Wagnerových děl, a matkou dvou jeho dcer. Dlouho se všichni tři snažili, aby všechno vypadalo, že se nic neděje. Šlo to ale těžko, Cosima měla s Wagnerem ještě jako Bülowova manželka další dvě dcery. V létě 1869 se Cosima definitivně odstěhovala k Wagnerovi a porodila mu syna Siegfrieda. Následoval rozvod, Wagner byl prakticky vykázan z Mnichova (Bülow tam právě dirigoval premiéru Wagnerova Tristana a Isoldy, noviny škodolibě oznamovaly jak procitněné dílo pojal), skandál poškodil i Cosimina otce Franze Liszta. Wagner se s Cosimou oženil v srpnu 1870 a následující Vánoce s premiérou Idyly byly první, které spolu prožili jako manželé. O Vánocích o rok později byla skladba uvedena poprvé veřejně, ještě pod původním názvem „Tribtschen-Idylle“. Pojmenování Siegfriedova idyla se používá až od roku 1877, kdy zazněla v Meiningenu. Je jediným Wagnerovým čistě instrumentálním dílem, které se pravidelně hraje.

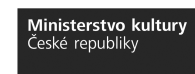
Všimněte si: hlavní téma Siegfriedovy idyly se objevuje i v opeře Siegfried – ve třetím dějství je závěrečná milostná scéna, kde zpívá Brünnhilde v duetu se Siegfriedem "Ewig war ich..." (Věčnou jsem byla, věčnou jsem zas, věčnou v té sladké, touživé slasti). Vedlejší téma je z německé ukolébavky "Spi mé dítě".

BERG
COMPANY
08

ČTVRTÝ KONCERT CYKLU

pondělí | 16. června | 19.30 h
nádvoří Lichtenštejnského paláce
| malostranské nám.13, P1 |

cyklus podpořili:

Stále nám také pomáhá čím dál víc **ANDĚLŮ.**

DĚKUJEME

Arthur Honegger (1892 - 1955) měl po rodičích švýcarskou národnost, narodil se ale v přístavním městě Le Havre ve Francii, otec byl totiž obchodník s kávou. Hudbu studoval na konzervatoři v Žürichu, později i v Paříži. Ačkoliv ve Francii prožil většinu svého života, ponechal si švýcarské občanství, takže například v roce 1915 byl na několik měsíců mobilizován kvůli obraně švýcarských hranic. Honegger se jednou vyjádřil v tom smyslu, že Švýcarsku vděčí za důkladnost myšlenek a smysl pro dobře udělanou práci, Francii zase za inspiraci a rozlet. Byl členem Pařížské šestky, skupiny francouzských skladatelů (Honegger, Milhaud, Poulenc, Auric, Durey a Germaine Tailleferre), kteří se v roce 1920 shromáždili okolo Jeana Cocteau. Skupina hlásala návrat ke klasicismu, tedy hudbu distancující se od pozdní romantiky i impresionismu. Nebyli příliš pevným a jednotným uskupením, velmi brzy se umělecky osamostatnili.

Letní pastorale vzniklo v roce 1920 při Honeggerově prázdninovém pobytu v bernských Alpách. Je jakousi hudební básní, která odráží nádherný klid zdejší přírody. Již v okamžiku premiéry 17. února 1921 v Paříži bylo přijato s nadšením - získalo cenu Verley, kterou udílí přímo publikum. Od té doby je jednou z nejvíce uváděných Honeggerových skladeb.

Othmar Schoeck (1886-1957) je dalším významným švýcarským skladatelem, který na rozdíl od Honeggera ve Švýcarsku strávil prakticky celý svůj život - kromě jednoletého studijního pobytu u skladatele Maxe Regera v Lipsku (1907/8). Dlouhá léta dirigoval symfonické koncerty v St.Gallen (1917-44), vedl také několik sborů. Jako skladatel je významný především pro své písně, kterých složil několik stovek. Jinak se uvádí také opera Penthesilea, hornový a houslový koncert.

arthur **Honegger**
othmar **Schoeck**
oliver **Waespi**
richard **Wagner**

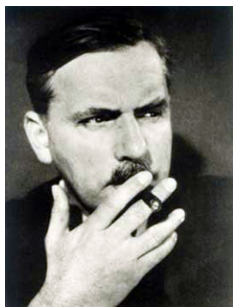
HELVETSKÉ NOKTURNO

letní pastore
letní noc
nachtferne | česká premiéra |
siegfriedova idyla

koncert se koná bez přestávky

dirigent: johannes **Schlaefli** | švýcarsko |

2

Ze skladeb pro orchestr je hitem dnes uváděné intermezzo **Letní noc**, op.58 (1945) inspirované stejnojmennou básní švýcarského básníka Gottfrieda Kellera. Hudba sleduje především náladu a atmosféru básně. Mladí muži z jedné vesnice pracují v náročné době žní celou noc, aby sklídili pole ženy, které zemřel manžel - nemá tak nikoho, kdo by se o úrodu postaral. To vše probíhá tajně. Kosy sviští, ženci šeptají, svěží noční vánek je chladí. Když přichází úsvit, vyrovnají na pole svázané snopy a odcházejí se věnovat své každodenní práci.

Skladbu **Nachtferne** (volně přeloženo Dálka noci) objednal Berner Kammerorchester. Ansámbl složený ze sólistů tohoto orchestru ji premiéroval v květnu 2003 v Bernu pod taktovkou Johannese Schlaefli.

Nachtferne jsou vlastně jednovětým písňovým cyklem beze slov, hudba vykryštalizovala na základě souboru fragmentů básní na téma noci. Autory básní jsou například Joseph von Eichendorff, Novalis, Friedrich Hölderlin, Marie-Luise Kaschnitz a Rose Ausländer. Zmiňované fragmenty ale tvoří hudbě jen poetické pozadí a nemají být známy ani hudebníkům ani posluchačům. Struktura skladby se vyznačuje střídáním pasáží, kde mají určité nástroje sólová místa, a pouhých akordických textur. V první části jsou významnější postupně viola, housle, fagot / marimba a trubka. Různé sólové fragmenty postupně vytvářejí široké zvukové pole. Tklivá píseň klarinetu se pomalu proměňuje, z čehož se vyvine klidně extatická hudba, nejprve ve violoncellu s doprovodem dechů, pak v horně, kterou doprovázejí smyčce. Celá skladba končí v téměř symetrickém, široce rozloženém akordu.

4

Švýcarský dirigent **Johannes Schlaefli** (*1957) je v současné době šéfdirigentem komorního orchestru ve švýcarském hlavním městě - Berner Kammerorchester. Od roku 1999 je profesorem dirigování na Musikhochschule v Zürichu. Za jeho působení se zde dirigentská třída dostala na mezinárodní oceňovanou úroveň.

Původně vystudoval hoboj (1981), po dvou letech od absolutoria se stal uměleckým ředitelem Univerzitního orchestru v Zürichu, následující rok už byl jmenován dirigentem a uměleckým ředitelem Baselského komorního orchestru. Ten vedl celkem 15 let a podnikl s ním mnoho zahraničních turné, zrealizoval mnoho nahrávek, objednal a premiéroval velké množství nových skladeb. V roce 1985 byl vybrán na prestižní letní studium v Tanglewoodu (USA), kde pracoval s Leonardem Bernsteinem, Seiji Ozawou, Kurtem Masurem a dalšími. Pracoval s těmi nejlepšími švýcarskými symfonickými i komorními orchestry (Orchester Tonhalle Zürich, Orchestra della Svizzera Italiana, Luzerner Symphonieorchester), v České republice to byly například Pražská komorní filharmonie nebo Janáčkůva filharmonie Ostrava, dále také s mnoha orchestry po celém světě (USA, Hongkongu, Malajsii, Brazílii aj.)

AKTUALITY

V září začínáme pohádkovou Zlatovláskou

První vystoupení Komorního orchestru Berg po letních prázdninách se uskuteční ve Stavovském divadle. Protože bývá vyprodáno s velkým předstihem, neuděláte chybu, když se pro vstupenky vypravíte do pokladny Národního divadla již zítra.

pátek 12/9 v 19h - zde je ještě vstupenek dostatek

sobota 13/9 v 11h - zbývá již jen málo vstupenek

7

Skladatel **Oliver Waespi** (*1971, Zürich, Švýcarsko) vystudoval skladbu na Musikhochschule Zürich a pokračoval ve studiu na Královské hudební akademii (Royal Academy of Music) v Londýně, kde díky hodinám a workshopům získával zkušenosti u Simona Bainbridge, Petera Maxwella Daviese a Briana Aliase. Za své skladby získal několik ocenění, včetně mezinárodní skladatelské ceny George Enescu za symfonické dílo (2003) nebo stipendia Landis&Gyr London (2005). Je na seznamu vybraných skladatelů britské SPM (Společnost pro propagaci nové hudby). Mimo to pohostinsky přednáší na Bernské akademii umění. Jeho díla byla uvedena, nahrána a vysílána v několika evropských zemích, Austrálii, Singapuru a USA. Mezi interprety jeho skladeb byli například BBC Singers, London sinfonietta, Ensemble Phoenix, Deutsche Bläserphilharmonie, Osaka Municipal Band, Sinfonisches Blasorchester Bern, Berner Kammerorchester, Moldavská filharmonie, Orchestra della Svizzera Italiana atd.

Richard Wagner (1813-1883) složil **Siegfriedovu idylu** jako dárek ke třiatřicátým narozeninám své ženy Cosimy. Poprvé tak zazněla ve vile v Tribschen na břehu jezera u Luzernu na první svátek vánoční, 25. prosince 1870. Patnáctičlenný orchestr byl usazený na schodišti, které vedly ke Cosimině ložnici. Všechno mělo být překvapení, Idylu proto nazkoušel dirigent Hans Richter v Zürichu, při jejím prvním uvedení dokonce hrál na trubku, Wagner dirigoval. Cosima si do deníku poznamenala:

“Když jsem se probudila zaslechla jsem zvuky, které byly stále hlasitější, už jsem si nemohla myslet, že sním - byla to hudba, a jaká! Když skončila, přišel Richard s dětmi a dal mi do rukou partituru - „přání k narozeninám“. Měla jsem v očích slzy, stejně jako zbytek domácnosti.”

5